Георги Боздуганов

БЪЛГАРИЯ – ВОЕННИЯТ ТРОФЕЙ НА СТАЛИН

МаК
ИЗДАТЕЛСКА КЪЩА

София
2014

На няколко поколения българи,
от които истината беше скрита.

На баща ми, който не доживя края на злото време.

Предговор

Роден съм един ден след Примирието, подписано от Великите сили за съдбата на моята родина България след Втората световна война. Раждането ми е било мъчително и е започнало на 27 октомври 1944 г., но поради липса на болници, които са били разрушени от англо-американските бомбардировки, съм се родил в домашни условия. По неизбежност аз бях съвременник на събитията, описани от автора в неговата изключителна книга и по орис бях принуден да изпия до дъно чашата на последствията от гигантските събития, на които всички ние станахме жертва. Не се колебая да включа ако не в миналите или настоящите, то със сигурност в бъдещите жертви палачите – онези, които доброволно и нерядко с настървение участваха в изграждането на мрачния зандан на комунизма, чието срутване всъщност заплашва да погребе посредством своите късни посткомунистически метастази и цялата българска народност.

Книгата на Георги Боздуганов се отличава със следните, бих казал, нетипично български характеристики: яснота на мисълта и фактическото изложение, както и липсата на несъществени обстоятелствени отклонения, характерни за представителите на, така да се каже, „учените“ и ерудитите, които много рядко са способни да отделят съществено от неважното. Този исторически труд лично за мен е изумителен не само и не толкова с прецизното подреждане на историческите факти и документи, което само по себе си е впечатляващо, но и с тяхното осмислено представяне по такъв начин, че дори невежият читател да проследи и да проумее какво точно се е случило, или по-точно връхлетяло, нашата китна татковина в страшните години на войната. Там ясно се провижда и ролята на цар Борис III и става разбираема инстинктивната народна тъга при неговата мистериозна кончина, изоставяща България в ръцете на неумели, понякога негодни, а в края на Царство България дори и предателски политици. Ролята на зловещите сталински лаборатории за отровителство под ръководството на НКВД ген. Судоплатов и компания идва на фокус през неясната смърт на българския монарх и прави анализа на поредицата политически убийства през годините, както и методите на големия комунистически „баща на народите“ за разправа с политическите му врагове много по-ясен. Това е следа, която се долавя и до днес в почерка на най-новите кремълски наследници на традициите в политическите убийства и комунистическия терор, навлез-

ли на наша територия за първи път в далечните години на войната. В книгата се доказват документално и фатални грешки, слабости и измяна на държавници, дипломати и дори духовници, които в хаоса на събитията поради глупост, корист или липса на морална устойчивост, организирана около някакви вътрешни морални стожери, са провалили собствената си съдба ведно със съдбата на собствената си държава. Полезно е да се видят и загатнатите контрасти между нивото на българските лидери и висшата дипломация за защита на националните интереси на една съседна Турция, чиито държавници при многократно по-високи опасности за нацията от страна на воюващите страни са успели да защитят блестящо националния си интерес. Жалко е сравнението на действията на всички заинтересувани страни с умишлено бавещия се Мошанов или на генерал Маринов в моменти, когато се решава съдбата на България.

Не бих искал в един кратък предговор да анализирам всички аспекти на злочестите години на войната, довели комунизма в България, както и поредицата от събития и грешки на всички актьори в тази драма. Това великолепно е направил Георги Боздуганов, и то не чрез интерпретации или оценъчни съждения, а чрез неоспорими факти. Признавам, че четох тази книга на един дъх, тя е написана толкова динамично и разбираемо, че се чете почти като белетристика, макар че е изключително сериозно историческо изследване с много широкообхватен библиографски и проучвателен фундамент. По моите скромни представи за история особено нашата най-нова история трябва да се пише точно така: без украшения, без пристрастия, честно и придържайки се винаги към документите.

Тази книга заслужава вниманието на всички, които са готови да разгърнат завесите на нашето историческо минало в драматичните години преди и около Втората световна война, довели нашата нация до сегашното незавидно положение, и да видят зад тях очертанията на големите злодейства, включително причинените от демократична Великобритания с дебелия darling на всички любители на свободата – сър Уинстън Чърчил. Зад кулисите винаги се крие по някой и друг труп, така е още от времето на Шекспир. За съжаление, тази роля сякаш е била отредена на нашия малък народ поради апетитите на „чакалите“ на две империи – Съветската и Британската, не без доброволното участие на доморасли дребни хищници.

Надявам се, че тази книга ще бъде част от библиотеката на всеки образован българин, който иска да знае какво всъщност се е случило през годините.

д-р Любомир Канов